

DEUTSCHE ECKE

TRADITION LEBENDIG GEHALTEN

Vom 7. bis 9. Juni 1995 fanden in Würzburg die 8. Kultur- und Heimattage der Banater Schwaben und das Landestreffen Bayern statt.

An den Veranstaltungen, die unter dem Motto: "Unserer Opfer gedenken - Europa in Frieden gestalten" stattfanden, nahmen annähernd 2.500 Gäste teil. Das Programm umfasste Ausstellungen, Konzerte, Symposien, eine Gedenkfeier mit Kranzniederlegung, Festgottesdienste, eine Kundgebung mit namhaften Vertretern aus Politik und Gesellschaft, Trachtenzüge und Darbietungen unserer Banater Volkstanzgruppen aus ganz Bayern.

Peter Krier, Vorsitzender des Landesverbandes Bayern der Landsmannschaft der Banater Schwaben, begrüßte als Ehrengäste Dr. Georg Felens, Bürgermeister von Würzburg, Stadträte Prof. Dr. Hartmut Geimier, Erich Felgenhauer, Rudolf Blüm, Karlheinz Frich, Siegfried Hemberger, Willi Dümagel und Ursula Wesenta, Jakob Laub, Bundesvorsitzender der Landsmannschaft der Banater Schwaben, Helmut Schneider, Vorsitzender des Hilfswerks der Banater Schwaben.

Ein besonderer Gruss ging an die Gäste aus dem Banat, an die Vertreter des Demokratischen Forum der Deutschen, an die Mitarbeiter des Banater Museums und an Toma Augudan von der Botschaft Rumäniens in Bonn.

In der Ausstellung "200 Jahre

europäischer Kunst im Banat "wurden 76 Gemälde und 4 Skulpturen von Stefan Jäger, Franz Ferch, Julius Podlipny, Adolf Hunborg, Ferdinand Gallas und Romulus Ladea gezeigt.

An der Gedenkstätte der Stadt Würzburg am Rennweg fand eine Feier für die Kriegsoffer statt, an der ebenfalls die hohen Gäste aus Deutschland und Rumänien teilnahmen.

Trachtengruppen, Fahnenabordnungen und Jugendliche mit Kränzen säumten das Denkmal. Der Gedenkfeier für die Opfer von Krieg, Flucht und Vertreibung kam diesmal, 50 Jahre nach der Deportation der Südostdeutschen in die Sowjetunion und Kriegsende, eine besondere Bedeutung zu.

Im Kongress - Centrum Würzburg wurde die Ausstellung "50 Jahre Deportation der Südostdeutschen in die Sowjetunion" eröffnet, die von Walter Konschitzky, dem Kulturreferenten der Landsmannschaft der Banater Schwaben vorgestellt wurde.

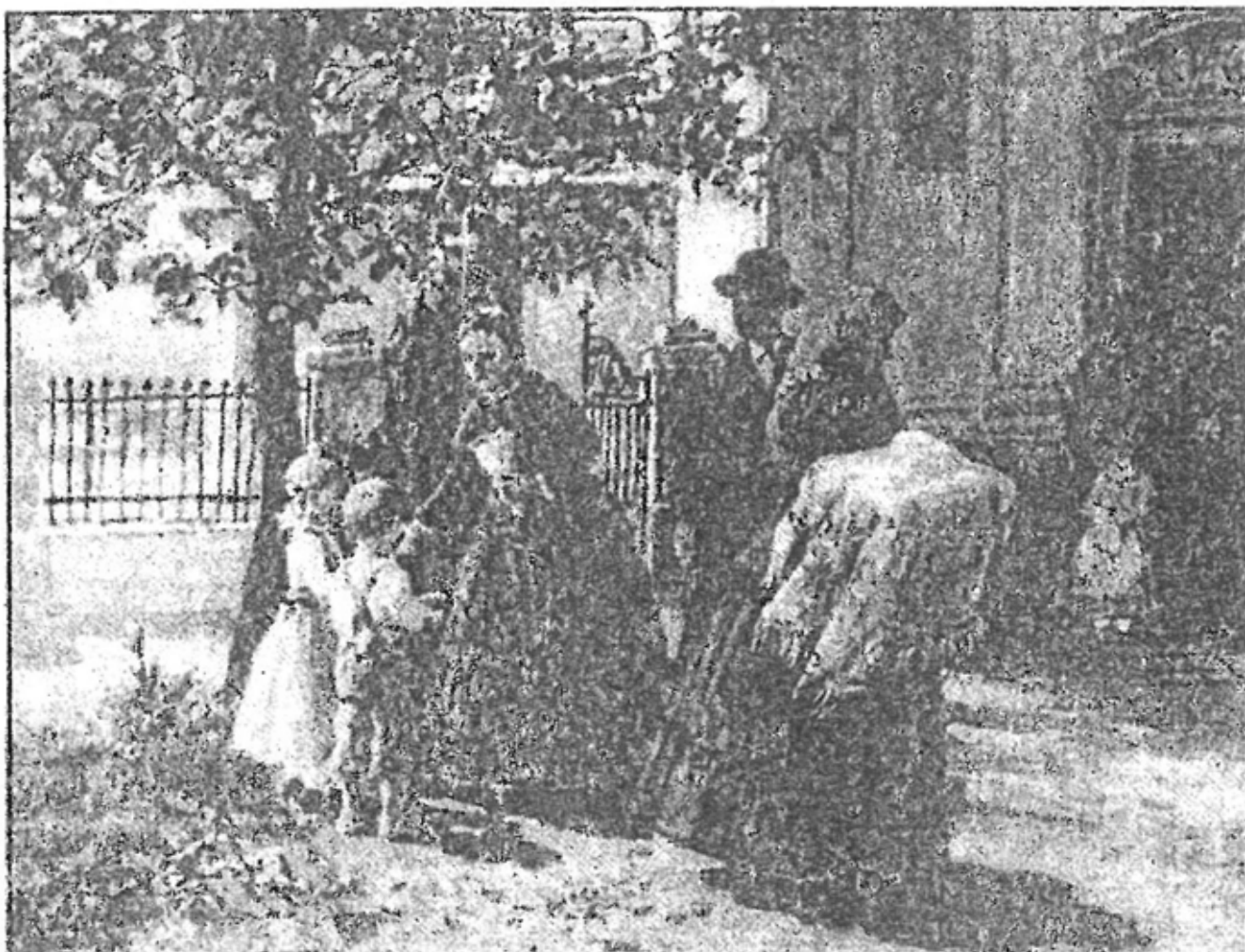
Samstag Abend war dem Brauchtum der Schwaben gewidmet, dessen Programm die Jugend - und Trachtengruppen aus ganz Bayern bestritten.

Alle Veranstaltungen die in Würzburg stattfanden trugen zur Pflege der Traditionen der Banater Schwaben bei, die in Bayern eine neue Heimat gefunden haben.

Hans JIRKOVSKY

Ein herzlichem Glückwunsch an all Forumsmitglieder, die im August Geburtstag feiern:

Raici Maria Helene (18), Jänner Karl (43), Raici Elisabeta (46), Wied Etel (64), Lichtfuss Otto (45), Ginari Johann (45), Kraushaar Annemarie (57), Stoian Susana (32), Hamic Renate (34), Pink Anna (43), Dumnică Nina (63), Mara Katharina (37), Hânciu Mariana (41), Kovacs Ludovic (73), Scripi Katharina (62), Krämer Elisabeth (84), Gestrich Ferdinand (65), Jambor Octavian (20), Cotoi Katharina (54), Zappe Anna (74), Jirkovsky Uwe (16), Omoreanu Valeriu (73), Scherber Susanna (83), Schnell Johann (76), Burda Katharina (57), Jung Margaretha (82), Kuncz Anna (60), Roth Anna (89), Omoreanu Elis (67), Lichtfuss Maria (83), Ortner Ferdinand (71), Botezatu Edmund (18), Toth Anna (73), Heinrich Elisabeth (77), Jäger Elisabeth (67).

Bei der Lanze - La botez

Stefan JÄGER

MAGYAR

AZ ÓVODA NEVELÉSE

"Mit tanultál ma az óvodában? Csak ennyit, hát ez nem sok!" Gyakran hallhatunk ilyen és ehhez hasonló kérdéseket feltenni az óvodából hazatérő apróságoknak, a túl okos anyukák, nagymamák, esetleg nagynénik részéről.

Mikor értik meg már a kisgyermek hozzátartozói, hogy az óvoda nem iskola, fő feladata nem a tanulás, hanem a játék, a játszva tanulás, bizonyos szokások (készségek és jártasságok) kialakítása a kisgyermekben és ezeken keresztül felkészítése az iskolára, ahol aztán már valóban tanulni kell!

Jobban tennék ezek a "jóakarók", hogyha megpróbálnák felkészíteni a gyermeköt az óvodára. Hogyan?

Legelőször is a 2-3 éves gyermeket "szobatisztává" kell szoktatni, vagyis meg kell tanítani kéredezni, azután fogatmosni, kezétmosni, stb.

Az óvoda még a nagycsoportban sem iskola. Az óvodás gyermek legfejlesztőbb tevékenysége a játék, méghozzá a szabad játék, amit a

NEVELÉS

- Sohasem ütömi meg a gyereket-magyarázta nekem barátom, Cucuki Jenő, mikor utóljára meglátogattam, s mikor látta, hogy kínosan kezd rám hatni, amint hároméves, egyetlen fiacskája, ifjabb Cucuki Jenő, szisztematikusan szembenköpköd. - Allítom - tette hozzá-hogy rossz gyerek nincs, csak rossz pedagógus. -

Jenőke mintha csak megértette volna, hogy apja miről beszél, abba hagyta a köpködést, fölmarkolt a földről egy marék szemetet, és a feketekávémba szórta.

-Hülye bácsi, hülye bácsi tette hozzá, s legalább félméternyire kiöltötte a nyelvét.

-Ne vedd észre! -suttogta Cucuki. - A gyerek mindenáron produkálni akarja magát, de ha nem törődnek vele, megnyugszik. -

Itt a barátom nagyot visított, mert gyermeke időközben a háta mögé került, és egy kancsó vizet öntött a nyakába. Ezt már nem tudtam mgállni szó nélkül.

-Ejnye, Jenőke - kezdtem szemrehányóan, de Cucuki barátom leintett.

- Hagyd - mondta - majd én. A gyerek ma kissé rapszódikus, ilyenkor az érzelmeire szoktam hatni és olyan lesz mint a kezes bárány. Ide figyelj! -

Ezzel Cucuki elfödte arcát és keserves sírásra fakadt. - Jenőke leöntötte apukáját! - zokogta és közben ravaszul pislogott a tenyere mögül.

- Leöntötte az ő jó kis apukáját és